

การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

THE ACTION RESEARCH FOR DEVELOPING ENGLISH COMMUNICATIVE SKILLS OF MATHAYOMSUKSA 3
STUDENTS AT BANMOUNG SCHOOL, KHON KAEN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ลัดดา แทมพิมาย^{1,*} ภัทรพร เกษสังข์² และ นฤมล ศักดิ์ปรกรณ์กานต์³

Ladda Taempimai^{1,*} Pattharaporn Kessung² and Narumon Sakpakornkan³

¹สาขาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดเลย 42000

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดเลย 42000

³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000

¹Program in Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Loei Rajabhat University,
Loei 42000, Thailand

²Faculty of Education, Loei Rajabhat University, Loei 42000, Thailand

³Faculty of Education, Buriram Rajabhat University, Buriram 31000, Thailand

*Corresponding author: E-mail: taladda55@gmail.com

รับบทความ 12 สิงหาคม 2562 แก้ไขบทความ 7 กันยายน 2562 ตอรับบทความ 11 กันยายน 2562 เผยแพร่บทความ ตุลาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง 2) ศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) ศึกษาผลการพัฒนาและเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อผลการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการสื่อสารก่อนเรียนหลังเรียน 4) แบบวัดทักษะการสื่อสารท้ายวงจร และ 5) แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติวิลคอกซัน

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. สภาพปัญหาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนทุกคนไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 ปัญหาของนักเรียนที่พบ คือ ฟัง พูดสื่อสารไม่ได้ อ่านได้แต่แปลไม่ได้ เขียนได้เป็นคำแต่เขียนเป็นประโยคไม่ได้
2. ความคาดหวังด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า คาดหวังให้นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่ฟัง สื่อสารโต้ตอบได้ อ่านจับใจความ แปลความหมายเรื่องที่อ่าน และเขียนประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยนักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ส่วนแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ควรกระตุ้นให้นักเรียนรักภาษาอังกฤษ ท่องคำศัพท์ ฟังฟังสำเนียงจากสื่อมัลติมีเดีย ฟังพูดสนทนา จับคู่ฝึกสนทนากับเพื่อน แสดงบทบาทสมมติ ฟังอ่านออกเสียง ฟังอ่านเรื่องสั้น ฟังเขียนประโยคตามหลักไวยากรณ์และเขียนเรียงความจากภาพ
3. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการพัฒนา 3 วงจรปฏิบัติการ พบว่า นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 และนักเรียนมีทักษะการสื่อสารหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ
4. นักเรียน ส่วนมากมีความพึงพอใจต่อผลการพัฒนาและมีความมั่นใจในการสื่อสาร

คำสำคัญ: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การวิจัยปฏิบัติการ

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to examine problems concerning English communicative skills for Mathayomsuksa 3 students at Banmoung school, 2) to investigate expectations, and to establish the guidelines for developing English communicative skills for Mathayomsuksa 3 students, 3) to study the effects, and to compare English communicative skills of students before and after the intervention, and 4) to explore the students' satisfaction toward the development of English communicative skills. The target group consisted of 17 Mathayomsuksa 3 students in academic year 2018. The research instruments included: 1) an interview form, 2) lesson plans, 3) pretest and posttest forms for communicative skills evaluation, 4) an end-of-spiral test form for communicative skills, and 5) a satisfaction interview form. Qualitative data was analyzed by content analysis, and quantitative data was analyzed to obtain percentage, mean, standard deviation, and the Wilcoxon signed-rank test.

The research findings were as follows:

1. The problems of students' English communicative skills revealed that all students did not pass the assessment criteria of 60 percent. Most students were unable to communicate their opinions. Students having ability to read and write words were found. Some students were unable to translate their thoughts into words, and write sentences.

2. The expectations concerning students' English communicative skills included having ability to summarize from the story they listened to, to communicate their thoughts and ideas, to identify the main ideas, and to translate the words from the reading texts. Students passed the criteria scores of 60 percent with the total number of students passing criteria minimally 70 percent of all students. The guidelines for developing students' English communicative skills were students should learn more vocabularies, practice their listening skills using various multimedia, simple conversations, do pair work and role play, and read pronunciation exercises and simple short stories. They should also practice writing correct sentences and writing essays about pictures.

3. The effects after the development of students' English communicative skills through three spirals of the action research revealed that 15 students passed the criteria at 88.24 percent of all students. The comparison results of students' English communicative skills were statistically higher than those of before the intervention at a significance level of .01.

4. Most students satisfied and felt confident to communicate in English.

Keywords: English Communicative Skills, Action Research

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารมาเป็นเวลาหลายร้อยปี คนทั่วโลกต่างใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ข, หน้า 237) นอกจากนี้ พบว่าในระดับนานาชาติ ชื่อสถานที่ สินค้า สิ่งของ คำแนะนำในการใช้สินค้า ชื่อสายการบิน ต่างเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีมีโอกาสในการรับเลือกเข้าทำงานมากกว่าคนที่ไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2560, หน้า 1)

จากผลการทดสอบระดับประเทศขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง ประจำปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และระดับชาติ เท่ากับ 31.25, 31.39 และ 31.80 ตามลำดับ โดยมาตรฐานตัวชี้วัดที่ควรเร่งพัฒนา ได้แก่ มาตรฐาน ต.1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนและมาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

(โรงเรียนบ้านม่วง, 2560, หน้า 12) และผลการทดสอบระดับประเทศชั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง ประจำปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และระดับชาติ เท่ากับ 26.38 , 30.14 และ 30.45 ตามลำดับ โดยมาตรฐานที่ควรเร่งพัฒนา ได้แก่ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ (โรงเรียนบ้านม่วง, 2561, หน้า 13) จะเห็นว่า มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ควรเร่งปรับปรุงเพราะได้คะแนนต่ำมากถึงสองปีการศึกษา จึงสมควรได้รับการพัฒนา ก่อนในลำดับแรก

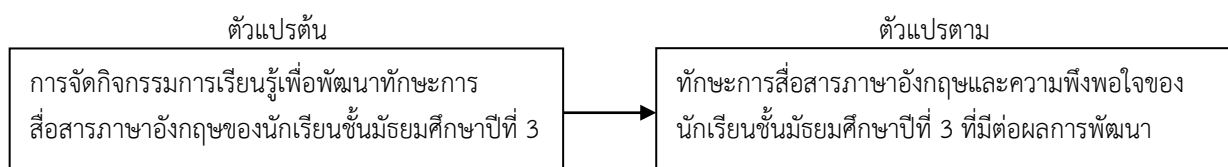
การวิจัยปฏิบัติการ (Action research) เป็นการศึกษาค้นคว้าหาวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน องค์กร ชุมชนหรือสถานศึกษาโดยนำไปทดลองปฏิบัติจริง พร้อมทั้งสังเกตและสะท้อนผลที่ได้ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามวงจรพัฒนาจนผลสำเร็จเป็นไปตามที่ต้องการ ซึ่งขั้นตอนการปฏิบัติจะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหา (ภัทรพร เกษสังข์, 2559, หน้า 5) การเรียนภาษาอังกฤษต่างจากการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพราะไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้นแต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ความจริงแล้วการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในห้องเรียนน้อยมาก ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่สื่อสารไม่ได้ การเรียนรู้อังกฤษที่ไม่อยู่ในสถานการณ์จริง ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม (ธัชมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 70) ดังนั้น การจัดกิจกรรมการใช้ภาษาในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา กิจกรรมจึงเป็นหัวใจสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูจึงต้องจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง (ละเอียด จุฑานันท์, 2544, หน้า 97) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร นักเรียนมีปัญหาในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

จากสภาพทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา เพื่อแก้ไขปัญหาอันจะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฟังและพูดเพื่อสนทนาโต้ตอบ อ่านและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ แสดงความคิดเห็นต่อข่าวและสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจได้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการเพื่อนำสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 เพื่อนำไปพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้เกิดผลตามสิ่งที่คาดหวังต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาและเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ใช้ระเบียบวิธีวิจัยด้วยการวิจัยปฏิบัติการ ในวงจรการวิจัยปฏิบัติการประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติ (Act) ขั้นสังเกต (Observe) ขั้นสะท้อนผล (Reflex) โดยมีจำนวน 3 วงจรปฏิบัติการ ในแต่ละวงจรปฏิบัติการ มีแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 จำนวน 6 แผน จำนวน 30 ชั่วโมง ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 จำนวน 4 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 จำนวน 2 แผน จำนวน 8 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 แผน 54 ชั่วโมง โดยใช้เวลานานกว่าเรียนจริงสัปดาห์ละ 3 วัน ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2. กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

3.1 แบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อันได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ศึกษาพิเศษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละวงจรปฏิบัติการ

3.3 แบบวัดทักษะการสื่อสารก่อนเรียนหลังเรียน

3.4 แบบวัดทักษะการสื่อสารท้ายวงจรปฏิบัติการ

3.5 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อผลการพัฒนา

4. วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีรวบรวมข้อมูลโดย การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความคาดหวังและแนวทางการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร วัดทักษะการสื่อสารก่อนการพัฒนา ดำเนินการพัฒนาตามแนวทางพัฒนาตามวงจรปฏิบัติการ จำนวน 3 วงจรปฏิบัติการ แต่ละวงจรปฏิบัติการ พัฒนาโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม communicative approach ประกอบด้วย 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษา 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่จะเพิ่มเรียนรู้ในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice/Directed Activities) เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน แล้วจึงฝึกด้วยการเขียน (Written) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำการวัดทักษะการสื่อสารหลังการพัฒนา และสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลการพัฒนา

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ สถิติทดสอบโดยใช้แบบจับคู่ของวิลคอกซันและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ได้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (O-NET) และจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 ระดับโรงเรียนเท่ากับ 26.38 ซึ่งคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 60 โดยเมื่อตรวจสอบคะแนนระดับรายบุคคล ไม่มีนักเรียนคนใดผ่านเกณฑ์การประเมินคะแนนร้อยละ 60

1.2 สภาพปัญหาด้านการฟัง พบว่า นักเรียนฟังสำเนียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาโดยตรงไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจความหมายประโยคที่ฟัง รู้เรื่องเป็นบางคำ และบางครั้งก็ไม่ทราบความหมาย ทำให้การสื่อสารผิดไป

1.3 สภาพปัญหาด้านการพูด พบว่า นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าสนทนากับครูหรือเจ้าของภาษา พูดได้เป็นคำ ๆ พูดเป็นประโยคยาว ๆ ไม่ได้ ได้ตอบได้ไม่ทันที่ พูดสำเนียงไม่ถูกต้อง

1.4 สภาพปัญหาด้านการอ่าน พบว่า นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีเนื้อหามากไม่เข้าใจ อ่านได้เป็นบางคำ ถ้าประโยคยาว ๆ จะอ่านไม่ได้ ส่วนการอ่านออกเสียงไม่เน้นเสียงสูงต่ำ ออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักสากล ไม่ออกเสียงท้ายคำ อ่านไม่คล่อง อ่านตะกุกตะกัก การอ่านสำเนียงยังเป็นสำเนียงแบบไทย ๆ โทนเสียงระดับเดียวกัน บางครั้งอ่านได้แต่แปลไม่ได้ โดยเฉพาะสำนวนต่าง ๆ ยังไม่เข้าใจ จึงสรุปความไม่ได้

1.5 สภาพปัญหาด้านการเขียน พบว่า นักเรียนเขียนได้เป็นคำ ๆ เมื่อเขียนเป็นประโยคจะใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคตามหลักภาษาไทยในการเขียนภาษาอังกฤษ เขียนประโยคไม่สมบูรณ์ เขียนตอบคำถามไม่ได้ ใช้คำกริยาเครื่องหมายวรรคตอน คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ทำให้การสื่อสารผิด

2. ผลการศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1 ผลการศึกษาความคาดหวังทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1.1 ความคาดหวังด้านการฟัง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคาดหวังว่า นักเรียนฟังแล้วเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไร สรุปความได้ เข้าใจประโยคง่าย ๆ สามารถฟังเข้าใจได้ตอบได้

2.1.2 ความคาดหวังด้านการพูด ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคาดหวังว่า สามารถพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ มีความมั่นใจในการพูด พูดเป็นประโยคได้ พูดสำเนียงได้ถูกต้อง สามารถโต้ตอบได้ทันที

2.1.3 ความคาดหวังด้านการอ่าน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคาดหวังว่า นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านในใจแล้วตอบคำถามได้ อ่านเนื้อหาในบทเรียน บทความหรือในวารสารแล้วสามารถแปลความหมายในเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจเรื่องราว สรุปใจความ ถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.1.4 ความคาดหวังด้านการเขียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคาดหวังว่านักเรียนสามารถเขียนและใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค เขียนคำศัพท์และเขียนประโยคตามคำบอกได้ สามารถเขียนเรื่องราวสั้น ๆ โดยเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้อง

2.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2.1 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง ควรให้นักเรียนได้ฟังสำเนียงของเจ้าของภาษาโดยตรงหรือสื่อมัลติมีเดีย ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ฟังนิทาน ฟังเพลงสากล

2.2.2 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด ควรจัดกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ให้กำลังใจ ให้ท่องคำศัพท์ก่อนฟังบทสนทนาจากเจ้าของภาษา ฟังพูดบทสนทนาเรื่องใกล้ตัว เรื่อง สั้น ง่าย ฟังพูดหน้าชั้นเรียน จับคู่ฝึกพูดกับเพื่อนสนิท ฟังพูดรายบุคคลและการแสดงบทบาทสมมติ ส่วนการพูดสนทนาควรฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กและฝึกเป็นคู่

2.2.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ คำที่มีพยัญชนะและตัวสะกดให้ถูกต้อง ฟังอ่าน เรื่อง สั้น ง่าย เรื่องใกล้ตัว เนื้อเรื่องสนุก เหมาะสมกับวัย อ่านข่าว อ่านประกาศ โดยฝึกอ่านหน้าชั้นเรียน หน้าเสาธงหรือจัดเป็นชุมนุมรักการอ่าน

2.2.4 แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการเขียน ควรกระตุ้นและให้กำลังใจให้นักเรียนอยากเขียน ฝึกเขียนคำศัพท์และรูปประโยคให้ถูกต้องตามหลักสากล สอนรูปแบบประโยคและการเรียงลำดับคำในประโยค ฝึกเขียนเรื่องสั้น เขียนเรื่องจากภาพและการเขียนเรียงความ โดยใช้ใบงานหรือสื่อที่เหมาะสมกับวัย

3. ผลการพัฒนาและเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา

3.1 ผลการพัฒนาในแต่ละวงจรปฏิบัติการ ผู้วิจัยแยกการพัฒนาออกเป็น 2 ประเด็น คือ

3.1.1 การฟังและพูดสนทนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ฟังและพูดสนทนาโต้ตอบ

3.1.2 การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ อ่านและเขียนโต้ตอบ

ซึ่งประกอบด้วยทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่ 1) การฟังและพูดสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง 2) การอ่านและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง 3) การฟังและพูดสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ เรื่องใกล้ตัว 4) การอ่านและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ เรื่องใกล้ตัว 5) การฟังและพูดสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับข่าว สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจและ 6) การอ่านและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับข่าว สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ

การพัฒนาในวงจรปฏิบัติการที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนาการฟังและพูดสนทนาโดยใช้ 1) การท่องคำศัพท์ยาก 2) การท่องประโยคคำถามเพื่อถาม 3) การท่องประโยคคำตอบเพื่อตอบ 4) การฟังคลิปเสียงสนทนาภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษาจาก YouTube เพื่อฟังสำเนียงภาษา (จากบทสนทนา จากการชมภาพยนตร์ จากการฟังนิทาน) 5) จับคู่ฝึกพูดกับเพื่อนสนิท 6) การใช้เกมฝึกสนทนา ผู้วิจัยได้พัฒนาการอ่านและเขียนโต้ตอบโดยใช้การเขียนและบอกความหมายคำศัพท์ตามคำบอกและการเขียนเรียงลำดับคำในประโยคโดยใช้รูปประโยค Present Simple Tense ผลการพัฒนาในวงจรปฏิบัติการที่ 1 เรื่องที่ 1 การฟังและพูดสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง มีนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.21 และผ่านเกณฑ์จำนวนร้อยละ 70.58 และเรื่องที่ 2 การอ่านและเขียน

ได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง มีนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.50 และผ่านเกณฑ์จำนวนร้อยละ 76.47 จะเห็นว่า เรื่องที่ 1 และ เรื่องที่ 2 มีนักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ของคะแนน ผู้วิจัยจึงยุติการพัฒนาเรื่องที่ผ่าน ส่วนเรื่องที่ 3 ถึงเรื่องที่ 6 มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ถึงร้อยละ 70 ส่วนมากนักเรียนมีปัญหาด้านการฟัง ฟังแล้วไม่เข้าใจความหมายประโยค ด้านการพูดได้ตอบ ตอบได้เป็นคำ ๆ ตอบไม่เต็มประโยค ส่วนปัญหาด้านการอ่าน อ่านแล้วแปลความหมายไม่ได้ ไม่เข้าใจประโยค การเขียน พบว่า นักเรียนเขียนคำศัพท์และเขียนประโยคได้ตอบไม่ถูกต้อง สะกดผิดหรือตอบไม่ตรงกับคำถาม ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาในวงจรที่ 2 ต่อไป

การพัฒนาในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยได้พัฒนาการฟังและพูดสนทนาโดยให้นักเรียนจับคู่หาคำศัพท์ เน้นการหาคำศัพท์รายบุคคล เพื่อให้นักเรียนสามารถแปลความหมายคำศัพท์ ข้อความและประโยค แสดงบทบาทสมมติ โดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การทักทายและการกล่าวลา การชมเชย ชื่นชม การขอโทษ การชมเชย การชักชวน การพูดแทรก/ขอเรื่อง การฟังและร้องเพลงสากลและการฟังนิทานภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนาการอ่านและเขียนได้ตอบโดยใช้การหาคำศัพท์ การเขียนคำศัพท์ตามคำบอก การสอนเขียนรูปประโยค Present Simple Tense อันได้แก่ การเขียนเรียงลำดับคำในประโยค การเล่นเกมเน้นเรียงลำดับคำในประโยค การอ่านนิทานหรือเรื่องสั้นภาษาอังกฤษแล้วตอบคำถาม การนำเสนอประโยคภาษาอังกฤษที่ควรรู้หน้าเสาธงทุกวัน ผลการพัฒนาในวงจรที่ 2 เรื่องที่ 3 ฟังและพูดสนทนาได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ เรื่องใกล้ตัว นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.24 และผ่านเกณฑ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 70.58 และเรื่องที่ 4 อ่านและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ เรื่องใกล้ตัว มีนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.65 และผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 จะเห็นว่านักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ของคะแนน ผู้วิจัยจึงยุติการพัฒนาเรื่องที่ผ่าน ส่วนเรื่องที่ 5 ถึงเรื่องที่ 6 มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ถึงร้อยละ 70 ปัญหาที่พบในวงจรที่ 2 ได้แก่ นักเรียนพูดสนทนาได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับข่าวและสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจไม่ได้ นักเรียนอ่านและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับข่าวและสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจไม่ได้ พูดสนทนาและเขียนได้ตอบได้บ้างเป็นคำ แต่เขียนเป็นประโยคยาว ๆ ไม่ได้ จึงได้นำเรื่องการพัฒนาการพูดสนทนาได้ตอบและการอ่านและเขียนได้ตอบเกี่ยวกับข่าวและสถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ มาปรับปรุงและใช้ในวงจรที่ 3 โดยผู้วิจัยได้พัฒนาด้านการฟังและพูดโดยให้นักเรียนฝึกพูดแสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่กำหนดอย่างสั้น ฝึกพูดเรื่องสั้น ตามที่กำหนดและการฟังข่าวแล้วตอบคำถามสั้น ๆ พัฒนาด้านการอ่านและเขียนได้ตอบโดยการอ่านและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดและการทำแบบฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็น

การพัฒนาในวงจรที่ 3 เรื่องที่ 5 ฟังและพูดสนทนาได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับข่าว สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ มีนักเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62.35 และผ่านเกณฑ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 และเรื่องที่ 6 อ่านและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับข่าว สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ มีนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 62.94 และผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 จะเห็นว่านักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ของคะแนน ผู้วิจัยจึงยุติการพัฒนาและทำการวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการพัฒนา

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา พบว่า คะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าคะแนนก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา โดยการใช้ปฏิบัติการ

การทดสอบ	(n)	คะแนน			Mean rank	Sum of rank	Wilcoxon value	p-Value
		เต็ม	$\bar{x}$	S				
ก่อน	17	160	21.53	5.73	9	153	-3.622**	.00
หลัง	17	160	122.82	18.32				

**P-value < .01

3.3 ผลความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนมากมีความพึงพอใจต่อผลการพัฒนาและมีความมั่นใจในการสื่อสาร

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยปฏิบัติการเพื่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ในครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผลการประเมินผล การศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 (โรงเรียน บ้านม่วง, 2561, หน้า 12) และผลการทดสอบก่อนการพัฒนา พบว่า นักเรียนทั้งหมดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคะแนนร้อยละ 60 อีกทั้งนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่เนื้อหาไม่เข้าใจ อ่านได้เป็นบางคำ อ่านออกเสียงไม่เน้นเสียงสูงต่ำ ออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลัก สากล อ่านสำเนียงยังเป็นสำเนียงแบบไทย ๆ ส่วนการเขียนเขียนได้เป็นคำ ๆ เมื่อเขียนเป็นประโยคจะใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องใช้รูปแบบ โครงสร้างประโยคตามหลักภาษาไทย ใช้คำกริยา เครื่องหมายวรรคตอน คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะนักเรียนขาดความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ ขาดความแม่นยำในหลักไวยากรณ์ ทำให้การอ่าน เขียนคำศัพท์ เขียนข้อความและประโยคไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กาญจนา พรหมขาว (2553, หน้า 36) ที่มีความเห็นว่า การมีความรู้และมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ เป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้ บุคคลสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ประสบผลสำเร็จในการสื่อสารเพราะคำศัพท์มีความสำคัญในการเรียน ภาษาต่างประเทศ เพราะถ้านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาไม่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการใช้ภาษาและไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังได้อ่านที่นำเสนอเป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องข้อสรุป เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่าน คือ ความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน ได้แก่ คำศัพท์และโครงสร้างที่ปรากฏในบทอ่าน ความรู้ เดิมของผู้อ่านและความเหมาะสมของบทอ่าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุษรา พักกระโทก (2555, หน้า 97) พบว่า สภาพปัญหา การอ่านของนักเรียนคือไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมิตรา อังวัฒนกุล และพิตรวัลย์ โกวิทวิท (2540 อ้างถึงใน สุเพ็ญพรรณ ลับโกษา, 2553, หน้า 28) ที่ได้ระบุว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากและ ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะต้องอาศัยความรู้จากทักษะการฟัง พูดและอ่านในการเขียนมีการรวบรวมความคิด ลำดับเหตุการณ์ ก่อนจึงจะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนได้ ผู้เรียนต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์และหลักไวยากรณ์จึงจะสามารถเขียนออกมาได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยัง พบว่า ปัญหาด้านการฟังและพูดของนักเรียน คือ ฟังสำเนียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาโดยตรงไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าพูด ไม่กล้าสนทนากับครูหรือเจ้าของภาษา ได้ตอบได้ไม่ทันที่ พูดสำเนียงไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่คุ้นสำเนียงเจ้าของภาษา ด้วยในชีวิตประจำวันนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียน ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษสื่อสารนอกห้องเรียน การเรียนจากครูคนไทยสำเนียงภาษาส่วนใหญ่เป็นแบบไทย เมื่อมาฟังสำเนียงภาษาอังกฤษจาก เจ้าของภาษาโดยตรง จึงไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ สอดคล้องกับ ธัชมาศ พิกัดดี (2555, หน้า 70) นำคำกล่าวของนักการศึกษาชาติตะวันตกที่ พบว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ไม่อยู่ในสถานการณ์จริง ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

2. ผลการศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องมีความคาดหวังด้านทักษะการสื่อสารว่าควรให้นักเรียนสามารถฟังแล้วพูดสนทนาโต้ตอบกับเจ้าของภาษาได้ อ่านเนื้อหาใน บทเรียน บทความหรือวารสาร แล้วแปลความหมายในเรื่องที่อ่าน เข้าใจเรื่องราว ตอบคำถาม ถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจและ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อ่านในใจแล้ว สรุปใจความและตอบคำถามได้ อ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง เขียนคำศัพท์ และเขียนประโยคตามคำบอกได้ เขียนเรื่องราวสั้นๆ โดยเรียงลำดับคำในประโยคและโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่าต้องสามารถสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และ ความคิดเห็น พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว /เหตุการณ์ /เรื่อง /ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก, หน้า 224) ผู้วิจัยจึงได้นำความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาทักษะที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในแต่ละวงจรปฏิบัติการ

ส่วนแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ควรกระตุ้นให้รักภาษาอังกฤษ ท่องคำศัพท์ ฟังฟังสำเนียงจากสื่อที่มีเสียง ฟังพูดสนทนา จับคู่ฝึกสนทนากับเพื่อน แสดงบทบาทสมมติ ฟังอ่านออกเสียง ฟังอ่านเรื่องสั้น ฟังเขียน ประโยคตามหลักไวยากรณ์และเขียนเรียงความจากภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ เครือแดง (2553, หน้า 80) ที่ได้นำการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์ มาใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น นอกจากนี้ ศิริมา โพธิ์จักร (2551, หน้า 66) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการสอนของครู ควรจัด กิจกรรมให้นักเรียนฟังข่าว เพลง คำปราศรัย ภาพยนตร์ นิทานและละคร เป็นต้น

3. ผลการพัฒนาและเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนการพัฒนา กับหลังการพัฒนา

3.1 การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการพัฒนา 3 วงจรปฏิบัติการ พบว่า นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 และนักเรียนมีทักษะการสื่อสารหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการพัฒนาเท่ากับ 21.53 หรือคิดเป็นร้อยละ 13.50 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาเท่ากับ 122.82 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.77 จากคะแนนเต็ม 160 คะแนน ซึ่งนักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนที่ตั้งไว้คือร้อยละ 60 และผ่านเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่ตั้งไว้คือร้อยละ 70 ซึ่งจะเห็นว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาโดยใช้วงจรปฏิบัติการโดยใช้สื่อและวิธีการต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการพัฒนา กับหลังการพัฒนาพบว่าคะแนนหลังพัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะในแต่ละวงจรปฏิบัติการ มีการใช้เทคนิคและสื่อที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multi media) ต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยภาพยนตร์ นิทาน เพลงสากล คลิปเสียงบทสนทนาของเจ้าของภาษา (native speaker) ซึ่งสื่อมัลติมีเดียดังกล่าว ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการหลังการเรียนรู้สูงขึ้น เพราะภาพยนตร์ เสนอเรื่องราวให้ผู้ดูเกิดการเรียนรู้โดยไม่ต้องอาศัยทักษะในการอ่าน สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้เกิดความสนุกสนาน ขวนติดตามและกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสร้างความจดจำ ความเข้าใจบทเรียนในรูปของสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Meditate, 2007 อ้างถึงใน อีรวัฒน์ โคตรหานาม, 2558, หน้า 57) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ เครือแดง (2553, หน้า 81) และอีรวัฒน์ โคตรหานาม (2558, หน้า 58) ที่พบว่า การใช้คลิปภาพยนตร์ในการเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น สื่อมีความน่าสนใจ นักเรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จดจำข้อมูลที่ป็นเนื้อหาหรือข้อมูลทางภาษาได้ดี เพราะสามารถสื่อสารได้ทั้งหูและตาในเวลาเดียวกัน ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรณู สมมัตตะ (2553, หน้า 86) ที่พบว่า ภาพยนตร์การ์ตูนทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานในการชม สร้างความกระตือรือร้นและดึงดูดความสนใจของนักเรียน ส่วนผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมการเรียนเป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้นิทานภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด ดึงดูดความสนใจของนักเรียน เสริมสร้างสมาธิ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและจดจำเรื่องราวได้ดี (สุภาพรณ ศรีสุข, 2560, ออนไลน์) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาลี บุญดี (2555, หน้า 21) ที่ใช้นิทานในการสอนทักษะการฟัง พบว่า ผลการฟังโดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ส่วนเพลงสากลสามารถใช้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนได้ทุกทักษะ โดยเพลงมีคำศัพท์ โครงสร้าง สำนวนและวิธีการออกเสียงที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับบทเรียน ทำให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ ทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ รูปประโยค สำนวน การออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น (ศิธร แสงธนะ และคัต พงศทัต, 2535 อ้างถึงใน อัมมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 17) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฐสฤณณ์ พหลเทพ (2554, หน้า 58) ที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงในการพัฒนาความสามารถในการฟังและพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมให้ผู้เรียนฟังคลิปเสียง (Sound clip) บทสนทนาของเจ้าของภาษา (native speaker) จากสื่อทางอินเทอร์เน็ต ในการฝึกฟังและพูด ซึ่งมีข้อดีคือได้ฟังทั้งเสียง สำเนียง การออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด และกล้าแสดงออกมากขึ้น การฟังเจ้าของภาษาพูดโดยตรงหรือฟังคลิปเสียงเจ้าของภาษา จะเป็นผลดีต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง เกิดความภาคภูมิใจ เกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และเพิ่มพูนทักษะการฟังและพูดด้วย ทำให้ผู้เรียนจดจำสำเนียง การออกเสียงที่ถูกต้อง กล้าพูดกล้าแสดงออก และมีความต้องการอยากพูดได้เหมือนเจ้าของภาษา (บำรุง ไตรรัตน์, 2535 อ้างถึงใน อีรวัฒน์ โคตรหานาม, 2558, หน้า 35) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (จรัสศรี ฐานิวัฒนานนท์, 2532 อ้างถึงใน อีรวัฒน์ โคตรหานาม, 2558, หน้า 36) ที่พบว่า การนำวีดีทัศน์ (Vedio Tape) เสียงเจ้าของภาษา หรือสื่อประสมมาใช้ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีความตื่นตันทื่น สนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการฟังและพูด หลังเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการอ่านและเขียน ซึ่งแบบฝึกทักษะมีข้อดีคือใช้ได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย มีคำชี้แจงชัดเจน สอดคล้องกับพัฒนาการ วัยและวุฒิภาวะของนักเรียน มีภาพพจน์ ใช้เวลาเหมาะสมกับระดับความสามารถ ความสนใจของนักเรียน มีความยากง่ายพอเหมาะ (วิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2544 อ้างถึงใน ดวงเนตร ใจชัยภูมิ, 2559, หน้า 29) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารหลังสิ้นสุดวงจรปฏิบัติการผ่านเกณฑ์คะแนนการประเมินตามที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเนตร ใจชัยภูมิ (2559, หน้า 66) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบบฝึกทักษะดึงดูดความสนใจ

มีภาพประกอบ แปลกใหม่ต่างจากบทเรียนที่ใช้สอนในชั้นเรียนตามปกติ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมการจับคู่พูดสนทนา เป็นกิจกรรมฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษ ด้วยบทสนทนาสั้น ๆ ง่าย ๆ ตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดขึ้น โดยผู้วิจัยได้สอนคำศัพท์และ ไวยากรณ์ในบทสนทนา ก่อนให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูด ทำให้นักเรียนสามารถพูดสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในบทเรียนได้อย่างมั่นใจ ช่วยให้นักเรียนสามารถฟังและใช้คำศัพท์หรือรูปประโยคใหม่ ๆ ได้อย่างมีความหมายในบริบทต่าง ๆ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 174) ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้นเพราะบทสนทนาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์เรื่องใกล้ตัว ส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนทักษะการ สื่อสารเมื่อสิ้นสุดวงจรปฏิบัติการผ่านเกณฑ์คะแนนการประเมิน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการ พัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์เหมือนจริง ได้แก่ การพูดทักทายและกล่าวลา การพูดขอโทษ การพูดชมเชย/ชื่นชม การพูดชักชวน และการพูดแทรก/ขอเรื่อง โดยผู้วิจัยได้จัดสถานการณ์จำลองแบบควบคุมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ นักเรียนเล่นบทบาท สมมติแบบมีบทสนทนา นักเรียนได้ฝึกใช้ไวยากรณ์ในการสนทนาสื่อสาร จนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา สามารถพูดบท สนทนาได้คล่องแคล่ว สนุกกับการเรียน (Stori, 1990 อ้างถึงใน ธัชมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 72) ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนผลการวัด ทักษะการสื่อสารเมื่อสิ้นสุดวงจรปฏิบัติการสูงขึ้นและสามารถสื่อสารได้ การแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนได้ฝึกใช้ไวยากรณ์ในการ สนทนาสื่อสาร จนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มลชา ตุ่มอ่อน (2551, หน้า 72) ที่ พบว่า บทบาทสมมติเป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการสื่อสาร นักเรียนสนุกสนานในการเรียน ได้ทำงานเป็นคู่ เป็นกลุ่ม และได้แสดงออก ทั้งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับ สุภัญญา ศิลประสาธ (2549 อ้างถึงใน ธัชมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 70) ที่พบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำรอง เรืองไทย (2549 อ้างถึงใน ธัชมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 71) ที่ พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ ธัชมาศ พิภักดิ์ (2555, หน้า 70) ที่ พบว่า กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (บทบาทสมมติและเกม) หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกม information gap ในการฝึกทักษะการพูดและเขียน ทำให้นักเรียนสามารถพูดและเขียนประโยคที่มี โครงสร้างไวยากรณ์ตามที่กำหนดให้ได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิภารัตน์ อภิรัตน์ (2551, หน้า 67) เรื่องการพัฒนา ความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกม ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ เกมมีความสามารถทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ก่อนการเรียนทุกครั้งผู้วิจัยได้ให้ นักเรียนท่องคำศัพท์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย สามารถสื่อสารได้ ทำให้ผลหลังการพัฒนา สูงกว่าก่อนการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี ยลสุข (2552, บทคัดย่อ) เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการเรื่องการพัฒนา กิจกรรม การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการ เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลพันธุ์ พินธุรักษ์ (2553, หน้า 77) เรื่อง วิจัยปฏิบัติการเพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมแข่งขันตอบปัญหา โดยทำวิจัยปฏิบัติการ 4 วงรอบ ทำให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้นและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ วาสนา สิงห์ทองลา (2555, หน้า 76) เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 2W3P ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากผลการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อผลการพัฒนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนา มีการจัดกิจกรรมฟัง พูด อ่านและเขียนที่หลากหลาย ใช้สื่อที่ เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สามารถฟังและพูดบทสนทนาได้ตอบได้ จากการฟังคลิปเสียงของเจ้าของภาษาในเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ฟังคลิปเสียงบทสนทนา ทั้งเรื่องใกล้ตัวและสถานการณ์ต่าง ๆ มีการใช้เทคนิคและสื่อที่หลากหลาย เช่น ใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multi media) ต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยภาพยนตร์ นิทาน เพลงสากล คลิปเสียงบทสนทนาของเจ้าของภาษา (native speaker) การแสดงบทบาทสมมติ แบบฝึกทักษะ การจับคู่พูดสนทนากับเพื่อนสนิท ในการฝึกฟังและพูด ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและไม่เครียดในการเรียน ส่วนการอ่านและเขียนนั้นนักเรียนสามารถอ่านและเขียนได้ตอบ ได้เพราะใช้กิจกรรมฝึกอ่านและเขียนคำศัพท์ ฝึกอ่านและเขียนแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด นักเรียนได้แสดงออก และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการพัฒนาและมีความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของผู้ที่ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาทักษะการสื่อสาร เช่น ดังผลการวิจัยของ วิภารัตน์ อุปรินทร์ (2551, บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกม ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดีต่อการเรียนการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มยุรี ยลสุข (2552, บทคัดย่อ) เรื่องการวิจัยปฏิบัติการเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธัชมาศ พิภักดิ์ (2555, หน้า 69) เรื่อง การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา สิงห์ทองลา (2555, หน้า 84) เรื่องการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารและกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้คะแนนหลังการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าคะแนนก่อนการพัฒนาและจากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อผลการพัฒนาและมีความมั่นใจในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนควรให้นักเรียนท่องคำศัพท์ ทั้งการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องและรู้ความหมายของคำศัพท์ เพราะจะทำให้นักเรียนอ่านและเขียนได้ถูกต้องและเข้าใจความหมายของประโยค

1.2 ควรให้นักเรียนฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษาแต่เริ่มเรียนจากสื่อมัลติมีเดียในอินเทอร์เน็ต (internet) เช่น จากคลิปเสียงของเจ้าของภาษา เพลง นิทาน ข่าว จะทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษาจริง ๆ

1.3 การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ต้องให้นักเรียนท่องคำศัพท์ให้ได้แม่นยำ รวมทั้งมีความแม่นยำในหลักไวยากรณ์ จะทำให้การเขียนคำศัพท์และรูปประโยคได้ถูกต้อง

1.4 การวิจัยปฏิบัติการในแต่ละวงจรมีการใช้ นิทาน เกม เพลง นิทาน ภาพยนตร์ การแสดงบทบาทสมมติ ท่องคำศัพท์ เขียนตามคำบอก และการเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งแต่ละกิจกรรมนักเรียนได้ฝึกฟัง พูด อ่านและเขียนด้วยตนเอง มีทั้งงานเดี่ยว งานคู่และงานกลุ่ม นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน เช่น ฟังเพลงแล้วร้องตาม มีการฝึกฟังแล้วพูดตาม งานคู่เช่นการแสดงบทบาทสมมติ การจับคู่ฝึกพูดสนทนา นักเรียนได้ฝึกพูดและอ่าน ส่วนนิทานช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด ช่วยให้นักเรียนจำบทเรียนและจดจำคำศัพท์ได้ดี

1.5 นักเรียนที่เป็นนักเรียนพิเศษ ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 2 คน เมื่อทดสอบหลังการพัฒนาได้รับการพัฒนารายบุคคลด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยปฏิบัติการกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารโดยใช้นวัตกรรมอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา พรหมขาว. (2553). การใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551 ข). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ดวงเนตร ใจชัยภูมิ. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรวัฒน์ โคตรหานาม. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ธัชมาศ พิกัดดี. (2555). การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุษรา พักกระโลก. (2555). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังไผ่โนนสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประสิทธิ์ เครือแดง. (2553). ผลการใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภัทราพร เกษสังข์. (2559). การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุรี ยลสุข. (2552). การวิจัยปฏิบัติการเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- มลตา ตุ่มอ่อน. (2551). การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เรณู สัมมัตตะ. (2553). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ภาพยนตร์การ์ตูน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รสสุคนธ์ พหลเทพ. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โรงเรียนบ้านม่วง. (2560). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559. ขอนแก่น: โรงเรียนบ้านม่วง.
- _____. (2561). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560. ขอนแก่น: โรงเรียนบ้านม่วง.
- ละเอียด จุฑานันท์. (2544). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- วาสนา สิงห์ทองลา. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิภารัตน์ อุรินทร์. (2551). การพัฒนาความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- วิมลพันธุ์ พิณรุักษ์. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมแข่งขันตอบปัญหา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริมา โพธิ์จักร. (2551). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2560). ความเป็นมา. เข้าถึงได้จาก <https://english.obec.go.th>. 18 พฤษภาคม 2561
- สุเพ็ญพรรณ ลับโกษา. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาพรรณ ศรีสุข. (2560). เล่านิทานประโยชน์มหาศาลต่อการเรียนรู้. เข้าถึงได้จาก <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/61073/-parpres-par>. 2 มกราคม 2562.
- สุภาพ เกิดดี. (2559). การใช้บทเพลงเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุมาลี บุญดี. (2555). ผลการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านบึงยาง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.